Les 55 – Werkwoorden 12 – Overzicht vervoegingen

Hebreeuwse werkwoorden worden vervoegd volgens specifieke patronen, die בִּנְיָנִים {binyanim}, 'gebouwen' of 'constructies' worden genoemd, en veelal tussen [haken] worden geplaatst. De benamingen van de binyanim zijn afgeleid van de derde persoon enkelvoud verleden tijd (dat is de kortste vorm) van het oude 'demonstratiewerkwoord' פָּעַל, pa'al, dat *doen, maken, handelen* betekent.

Actieve vorm, פָּעַל [pa'al] of [qal], zie de lessen 11, 15, 19 en 23

Dit is de meest gebruikte vervoeging. De werkwoorden zijn al dan niet overgankelijk en de stam heeft nooit meer dan drie letters. Naast het tegenwoordig deelwoord, gebruikt als tegenwoordige tijd, kent de [pa'al] een passief deelwoord. Als voorbeeld het 'demonstratiewerkwoord' קָטַל {qátal}, doden.

Persoon	***Tegenwoordige tijd*** *(Tegenwoordig Deelwoord) Klanken a – e. Vervoegd als zelfstandig naamwoord.*		***Verleden tijd*** *Voltooide handeling Klanken a – a, soms a – e of a – o*		***Toekomende tijd*** *Onvoltooide handeling. Klanken i – o; i – a bij* א ה ח ע *als 2e of 3e stamletter en onovergankelijk ww.*		*Persoon*
Ik (m)	קוֹטֵל	qotel	קָטַלְתִּי	qátalti	אֶקְטוֹל, אֶקְטֹל	èqtol	אֲנִי
Ik (v)	קוֹטֶלֶת	qotèlèt	קָטַלְתִּי	qátalti	אֶקְטוֹל, אֶקְטֹל	èqtol	אֲנִי
Jij (m)	קוֹטֵל	qotel	קָטַלְתָּ	qátaltá	תִּקְטוֹל, תִּקְטֹל	tiqtol	אַתָּה
Jij (v)	קוֹטֶלֶת	qotèlèt	קָטַלְתְּ	qátalt	תִּקְטְלִי	tiqt^{e}li	אַתְּ
Hij	קוֹטֵל	qotel	קָטַל	qátal	יִקְטוֹל, יִקְטֹל	yiqtol	הוּא
Zij	קוֹטֶלֶת	qotèlèt	קָטְלָה	qátláh	תִּקְטוֹל, תִּקְטֹל	tiqtol	הִיא
Wij (m)	קוֹטְלִים	qotlim	קָטַלְנוּ	qátalnoe	נִקְטוֹל, נִקְטֹל	niqtol	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	קוֹטְלוֹת	qotlot	קָטַלְנוּ	qátalnoe	נִקְטוֹל, נִקְטֹל	niqtol	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	קוֹטְלִים	qotlim	קְטַלְתֶּם	q^{e}taltèm	תִּקְטְלוּ	tiqt^{e}loe	אַתֶּם
Jullie (v)	קוֹטְלוֹת	qotlot	קְטַלְתֶּן	q^{e}taltèn	תִּקְטֹלְנָה *	tiqtolnáh	אַתֶּן
Zij (m)	קוֹטְלִים	qotlim	קָטְלוּ	qátloe	יִקְטְלוּ	yiqt^{e}loe	הֵם
Zij (v)	קוֹטְלוֹת	qotlot	קָטְלוּ	qátloe	תִּקְטֹלְנָה *	tiqtolnáh	הֵן

Passief deelwoord (gedood zijn): קָטוּל qatoel, קְטוּלָה q^{e}toelah, קְטוּלִים q^{e}toelim, קְטוּלוֹת q^{e}toelot
Gebiedende wijs: m: קְטֹל q^{e}tol,v: קִטְלִי qitli, meervoud: קִטְלוּ qitloe Infinitief: לִקְטוֹל liqtol 'te doden'.
** In modern Hebreeuws worden geen aparte vormen gebruikt voor tweede en derde persoon vrouwelijk meervoud, maar gebruikt men het mannelijk meervoud.*

Passieve of lijdende vorm, נִפְעַל [nif'al], zie les 31

Deze binyan is de *passieve* of *lijdende* danwel *wederkerige vorm* van een werkwoord, de tegenhanger van de *actieve vorm* [pa'al]. Hij is altijd onovergankelijk.
De kenmerkende klanken in de tegenwoordige tijd en de verleden tijd zijn ni-a, voor een keelletter (ע א ה ח) nè-a. Een eventuele dagesj (punt) in de eerste stamletter vervalt.

Het 'demonstratiewerkwoord' קטל ziet er dan zo uit: נִקְטַל {niqtal}, en heeft de betekenis 'gedood worden'

	Tegenwoordige tijd *Deze wordt vervoegd zoals een zelfstandig naamwoord en heeft dus vier vormen.*		***Verleden tijd*** *Af te leiden van de verleden tijd van de actieve vorm [pa'al], door er* נִ *(ni) voor te plaatsen en de klank aan te passen.*		***Toekomende tijd*** *Dezelfde letters als de toekomende tijd van de actieve vorm [pa'al], maar met andere klinkers. De eerste letter van de stam krijgt altijd een lange a. Soms is de eerste klinker een e (ֵ)*		
Ik (m)	נִקְטָל	niqtál	נִקְטַלְתִּי	niqtalti	אֶקָּטֵל	èqqátel	אֲנִי
Ik (v)	נִקְטֶלֶת	niqtèlèt	נִקְטַלְתִּי	niqtalti	אֶקָּטֵל	èqqátel	אֲנִי
Jij (m)	נִקְטָל	niqtál	נִקְטַלְתָּ	niqtaltá	תִּקָּטֵל	tiqqátel	אַתָּה
Jij (v)	נִקְטֶלֶת	niqtèlèt	נִקְטַלְתְּ	niqtalt	תִּקָּטְלִי	tiqqátli	אַתְּ
Hij	נִקְטָל	niqtál	נִקְטַל	niqtal	יִקָּטֵל	yiqqátel	הוּא
Zij	נִקְטֶלֶת	niqtèlèt	נִקְטְלָה	niqt^{e}láh	תִּקָּטֵל	tiqqátel	הִיא
Wij (m)	נִקְטָלִים	niqtálim	נִקְטַלְנוּ	niqtalnoe	נִקָּטֵל	niqqátel	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	נִקְטָלוֹת	niqtálot	נִקְטַלְנוּ	niqtalnoe	נִקָּטֵל	niqqátel	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	נִקְטָלִים	niqtálim	נִקְטַלְתֶּם	niqtaltèm	תִּקְּטְלוּ	tiqqátloe	אַתֶּם
Jullie (v)	נִקְטָלוֹת	niqtálot	נִקְטַלְתֶּן	niqtaltèn	תִּקָּטַלְנָה *	tiqqátalnáh	אַתֶּן
Zij (m)	נִקְטָלִים	niqtálim	נִקְטְלוּ	niqt^{e}loe	יִקָּטְלוּ	yiqqátloe	הֵם
Zij (v)	נִקְטָלוֹת	niqtálot	נִקְטְלוּ	niqt^{e}loe	תִּקָּטַלְנָה *	tiqqátalnáh	הֵן

Gebiedende wijs: m:הִקָּטֵל hiqqátel, v: הִקָּטְלִי hiqqátli, mv: הִקָּטְלוּ hiqqátloe. Infinitief: לְהִקָּטֵל l^{e}hiqqátel
** Deze vrouwelijke vormen zijn in onbruik geraakt, men gebruikt de mannelijke vormen.*

Intensieve vorm, פִּעֵל [pi'el], zie les 35

Deze binyan is de *intensieve*, *herhaalde*, *versterkende* of *veroorzakende* vorm van het werkwoord. Denk aan de Nederlandse werkwoorden stoten en stotteren. Kenmerken zijn:
• een dagesj (verharding/verdubbeling) van de middelste stamletter,
• de standaardklanken zijn i – e, bij enkele werkwoorden i – è ֶ,
• de voor- en achtervoegsels zijn het zelfde als bij de binyan [pa'al],
• het tegenwoordig deelwoord (de tegenwoordige tijd dus) krijgt het voorvoegsel מְ.

Ons 'demonstratiewerkwoord' קָטַל {qátal} 'doden' wordt dan קִטֵּל {qittel}, en krijgt de betekenis 'uitmoorden'.

Persoon	*Tegenwoordige tijd*		*Verleden tijd* **		*Toekomende tijd*		*Persoon*
Ik (m)	מְקַטֵּל	meqattel	קִטַּלְתִּי	qittalti	אֲקַטֵּל	aqattel	אֲנִי
Ik (v)	מְקַטֶּלֶת	meqattèlèt	קִטַּלְתִּי	qittalti	אֲקַטֵּל	aqattel	אֲנִי
Jij (m)	מְקַטֵּל	meqattel	קִטַּלְתָּ	qittaltá	תְּקַטֵּל	teqattel	אַתָּה
Jij (v)	מְקַטֶּלֶת	meqattèlèt	קִטַּלְתְּ	qittalt	תְּקַטְּלִי	teqatli	אַתְּ
Hij	מְקַטֵּל	meqattel	קִטֵּל	qittel	יְקַטֵּל	yeqattel	הוּא
Zij	מְקַטֶּלֶת	meqattèlèt	קִטְּלָה	qitláh	תְּקַטֵּל	teqattel	הִיא
Wij (m)	מְקַטְּלִם	meqatlim	קִטַּלְנוּ	qittalnoe	נְקַטֵּל	neqattel	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	מְקַטְּלוֹת	meqatlot	קִטַּלְנוּ	qittalnoe	נְקַטֵּל	neqattel	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	מְקַטְּלִים	meqtalim	קִטַּלְתֶּם	qittaltem	תְּקַטְּלוּ	teqatloe	אַתֶּם
Jullie (v)	מְקַטְּלוֹת	meqatlot	קִטַּלְתֶּן	qittalten	תְּקַטֵּלְנָה *	teqattelnáh	אַתֶּן
Zij (m)	מְקַטְּלִים	meqtalim	קִטְּלוּ	qittaloe	יְקַטְּלוּ	yeqatloe	הֵם
Zij (v)	מְקַטְּלוֹת	meqatlot	קִטְּלוּ	qittaloe	תְּקַטֵּלְנָה *	teqattelnáh	הֵן

Gebiedende wijs: m: קַטֵּל qattel; v: קַטְּלִי qatli, mv: קַטְּלוּ qatloe . Infinitief: לְקַטֵּל leqatel
** Deze vrouwelijke vormen zijn in onbruik geraakt, men gebruikt de mannelijke vormen.*
*** In modern Hebreeuws wordt een yod ingevoegd:* קִיטַּלְתִּי.

Lijdend-intensieve vorm פּוּעַל [poe'al], zie les 39

Deze binyan is in alle opzichten de *lijdende* of *passieve* vorm van de binyan [pi'el]. Hij komt niet veel voor in het gewone spraakgebruik. De tegenwoordige tijd wordt nog wel gebruikt als gewoon bijvoeglijk naamwoord.

De hoofdklanken zijn oe-a; de middelste stamletter krijgt een dagesj (verhardende punt), in voorvoegsels staat altijd een sjewa ְ en de tegenwoordige tijd (eigenlijk: tegenwoordig deelwoord) krijgt altijd het voorvoegsel מְ.
De [poe'al] kent geen gebiedende wijs, infinitief of gerund.

De poe'al van ons 'demonstratiewerkwoord' קָטַל {qátal} 'doden' ziet er zo uit: קָטַל {qoettal}. Als lijdende vorm van de intensieve vorm [pi'el] die 'uitmoorden' betekent, heeft hij de betekenis 'uitgemoord worden'.

Persoon	*Tegenwoordige tijd*		*Verleden tijd*		*Toekomende tijd*		*Persoon*
Ik (m)	מְקָטָל	meqoetál	קָטַלְתִּי	qoettalti	אֲקָטַל	aqoettal	אֲנִי
Ik (v)	מְקָטָלֶת	meqoetèlèt	קָטַלְתִּי	qoettalti	אֲקָטַל	aqoettal	אֲנִי
Jij (m)	מְקָטָל	meqoetál	קָטַלְתָּ	qoettaltá	תְּקָטַל	teqoettal	אַתָּה
Jij (v)	מְקָטָלֶת	meqoetèlèt	קָטַלְתְּ	qoettalt	תְּקָטְלִי	teqoetli	אַתְּ
Hij	מְקָטָל	meqoetál	קָטַל	qoettal	יְקָטַל	yeqoettal	הוּא
Zij	מְקָטָלֶת	meqoetèlèt	קָטְלָה	qoetláh	תְּקָטַל	teqoettal	הִיא
Wij (m)	מְקָטָלִם	meqoetálim	קָטַלְנוּ	qoettalnoe	נְקָטַל	neqoettal	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	מְקָטָלוֹת	meqoetálot	קָטַלְנוּ	qoettalnoe	נְקָטַל	neqoettal	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	מְקָטָלִים	meqoetálim	קָטַלְתֶּם	qoettaltèm	תְּקָטְלוּ	teqoetloe	אַתֶּם
Jullie (v)	מְקָטָלוֹת	meqoetálot	קָטַלְתֶּן	qoettaltèn	תְּקָטַלְנָה *	teqoettalnáh	אַתֶּן
Zij (m)	מְקָטָלִים	meqoetálim	קָטְלוּ	qoetloe	יְקָטְלוּ	yeqoetloe	הֵם
Zij (v)	מְקָטָלוֹת	meqoetálot	קָטְלוּ	qoetloe	תְּקָטַלְנָה *	teqoettalnáh	הֵן

Er bestaat geen infinitief.
**Deze vrouwelijke vormen zijn in onbruik geraakt, met gebruikt nu de mannelijke vormen.*

Oorzakelijke vorm, הִפְעִיל [hif'il], zie les 43

Deze binyan geeft gewoonlijk aan, dat er iets wordt *veroorzaakt*. Andere betekenissen zijn: *verklaren* (schuldig, onschuldig), *iets naar buiten laten blijken*, *een handeling met een dubbel lijdend voorwerp*, zoals iemand een jas aantrekken.
Vergelijk het met de Nederlandse werkwoorden zuigen en zogen = doen zuigen.

Kenmerken zijn:

Tegenwoordige tijd:	***Verleden tijd:***	***Toekomstige tijd:***	***Gebiedende wijs:***
Voorvoegsel מַ {ma}	Voorvoegsel הִ {hi},	Normaal,	Voorvoegsel הַ {ha},
klanken a -i	klanken i – i of i – a	klanken a – e of a- i	klanken a – e of a – i
Vr. enkelvoud op ָה			

Ons 'demonstratiewerkwoord' קטל wordt nu הִקְטִיל hiqtil, met de betekenis 'doen doden'.

Persoon	*Tegenwoordige tijd*		*Verleden tijd*		*Toekomende tijd*		*Persoon*
Ik (m)	מַקְטִיל	maqtil	הִקְטַלְתִּי	hiqtalti	אַקְטִיל	aqtil	אֲנִי
Ik (v)	מַקְטִילָה	maqtiláh	הִקְטַלְתִּי	hiqtalti	אַקְטִיל	aqtil	אֲנִי
Jij (m)	מַקְטִיל	maqtil	הִקְטַלְתָּ	hiqtaltá	תַּקְטִיל	taqtil	אַתָּה
Jij (v)	מַקְטִילָה	maqtiláh	הִקְטַלְתְּ	hiqtalt	תַּקְטִילִי	taqtíli	אַתְּ
Hij	מַקְטִיל	maqtil	הִקְטִיל	hiqtil	יַקְטִיל	yaqtil	הוּא
Zij	מַקְטִילָה	maqtiláh	הִקְטִילָה	hiqtiláh	תַּקְטִיל	taqtil	הִיא
Wij (m)	מַקְטִילִים	maqtilim	הִקְטַלְנוּ	hiqtalnoe	נַקְטִיל	naqtil	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	מַקְטִילוֹת	maqtilot	הִקְטַלְנוּ	hiqtalnoe	נַקְטִיל	naqtil	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	מַקְטִילִים	maqtilim	הִקְטַלְתֶּם	hiqtaltèm	תַּקְטִילוּ	taqtiloe	אַתֶּם
Jullie (v)	מַקְטִילוֹת	maqtilot	הִקְטַלְתֶּן	hiqtaltèn	תַּקְטִילוּ *	taqtiloe	אַתֶּן
Zij (m)	מַקְטִילִים	maqtilim	הִקְטִילוּ	hiqtiloe	יַקְטִילוּ	yaqtiloe	הֵם
Zij (v)	מַקְטִילוֹת	maqtilot	הִקְטִילוּ	hiqtiloe	יַקְטִילוּ *	yaqtiloe	הֵן

** Gebiedende wijs: m: הַקְטֵל haqtel, v: הַקְטִילִי haqtíli, meervoud: הַקְטִילוּ * haqtiloe
Infinitief: לְהַקְטִיל leʰaqtil
* *In plaats van een verouderde langere vrouwelijke vorm wordt nu de mannelijke vorm gebruikt.*
** *De eerste radicaal, een ה, assimileert met de voorvoegsels en verschijnt weer bij de gebiedende wijs.*

Oorzakelijk lijdende vorm הוּפְעַל [hoef'al], zie les 47

Deze binyan (הֻפְעַל of הוּפְעַל) is de lijdende vorm van de oorzakelijke binyan [hif'il]. Je kunt hem vergelijken met de binyan [poe'al], die de lijdende vorm is van de intensieve binyan [pi'el]. Deze binyan wordt in de gewone spreektaal zelden gebruikt, behalve in enkele tegenwoordige deelwoorden, die als bijvoeglijk naamwoord worden gebruikt.

De binyan huf'al kent geen gerund (van het werkwoord afgeleid zelfstandig naamwoord), gebiedende wijs of infinitief.
Kenmerken: doffe klanken, oe-a. De oe-klank is in oudere tekst weergegeven als מֻ, in modern Hebreeuws voluit geschreven als מוּ. In de tegenwoordige tijd krijgt het werkwoord het voorvoegsel מ, in de verleden tijd het voorvoegsel ה.

Als voorbeeld het werkwoord הוּזְמַן {hoezman}, uitgenodigd worden.

Persoon	*Tegenwoordige tijd*		*Verleden tijd*		*Toekomende tijd*		*Persoon*
Ik (m)	מוּזְמָן	moezmán	הוּזְמַנְתִּי	hoezmanti	אוּזְמַן	oezman	אֲנִי
Ik (v)	מוּזְמֶנֶת	moezmènèt	הוּזְמַנְתִּי	hoezmanti	אוּזְמַן	oezman	אֲנִי
Jij (m)	מוּזְמָן	moezmán	הוּזְמַנְתָּ	hoezmantá	תוּזְמַן	toezman	אַתָּה
Jij (v)	מוּזְמֶנֶת	moezmènèt	הוּזְמַנְתְּ	hoezmant	תּוּזְמְנִי	toezmeni	אַתְּ
Hij	מוּזְמָן	moezmán	הוּזְמַן	hoezman	יוּזְמַן	yoezman	הוּא
Zij	מוּזְמֶנֶת	moezmènèt	הוּזְמְנָה	hoezmenáh	תּוּזְמַן	toezman	הִיא
Wij (m)	מוּזְמָנִים	moezmánim	הוּזְמַנּוּ	hoezmanoe	נוּזְמַן	noezman	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	מוּזְמָנוֹת	moezmánot	הוּזְמַנּוּ	hoezmanoe	נוּזְמַן	noezman	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	מוּזְמָנִים	moezmánim	הוּזְמַנְתֶּם	hoezmantèm	תּוּזְמְנוּ	toezmenoe	אַתֶּם
Jullie (v)	מוּזְמָנוֹת	moezmánot	הוּזְמַנְתֶּן	hoezmantèn	תּוּזְמְנוּ *	toezmenoe	אַתֶּן
Zij (m)	מוּזְמָנִים	moezmánim	הוּזְמְנוּ	hoezmenoe	יוּזְמְנוּ	yoezmenoe	הֵם
Zij (v)	מוּזְמָנוֹת	moezmánot	הוּזְמְנוּ	hoezmenoe	יוּזְמְנוּ *	yoezmenoe	הֵן

* *De mannelijke vorm wordt gebruikt in plaats van de verouderde vrouwelijke vorm.*
Bij dit werkwoord assimileert de eerste radicaal ה *met voorzetsels en verdwijnt.*

Reflexieve vorm הִתְפַּעֵל [hitpa'el], zie les 51

Deze binyan kan een paar betekenissen hebben:
• Een reflexieve vorm van de [pi'el], soms van de [pa'al]: הִתְרַחֵץ {hitrachets} Zich wassen;
• Een wederkerige handeling: הִתְכַּתֵּב {hitkattev}, elkaar schrijven, corresponderen;
• Iets voor jezelf (laten) doen: הִסְתַּפֵּר {histaper}, het haar laten knippen.
*Wanneer de eerste radicaal van het werkwoord een sisklank is (*ס, צ, ש*), wisselt deze van plaats met de* ת *van het voorvoegsel. Zo verandert* הִתְסַפֵּר *{hitsaper} in* הִסְתַּפֵּר *{histaper}. Na een* צ *vervangt tevens een harde* ט *de zachtere* ת*-klank.*

De kenmerken van deze vervoegingswijze zijn:
• ga uit van de [pi'el] vervoeging van het werkwoord (zie les 23),
• in de tegenwoordige tijd het voorvoegselמְ vervangen door מִתְ,
• in de verleden tijd het voorvoegsel הִתְ plaatsen; de i-klank wordt een a-klank,
• in de toekomende tijd תְ invoegen na de al voorgevoegde letters, enkele klanken aanpassen.
• de ת van het voorvoegsel verdwijnt (assimileert) voor een ת, ט, ד.
• een dagesj (verharding/verdubbeling) in de middelste stamletter, indien mogelijk.

Ons 'demonstratiewerkwoord' קָטַל {qátal} 'doden' wordt dan הִתְקַטֵּל {hitqattel}, en krijgt de betekenis 'elkaar doden'.

Persoon	*Tegenwoordige tijd*		*Verleden tijd*		*Toekomende tijd*		*Persoon*
Ik (m)	מִתְקַטֵּל	mitqattel	הִתְקַטַּלְתִּי	hitqattalti	אֶתְקַטֵּל	ètqattel	אֲנִי
Ik (v)	מִתְקַטֶּלֶת	mitqattèlèt	הִתְקַטַּלְתִּי	hitqattalti	אֶתְקַטֵּל	ètqattel	אֲנִי
Jij (m)	מִתְקַטֵּל	mitqattel	הִתְקַטַּלְתָּ	hitqattaltá	תִּתְקַטֵּל	titqattel	אַתָּה
Jij (v)	מִתְקַטֶּלֶת	mitqattèlèt	הִתְקַקְטַלְתְּ	hitqattalt	תִּתְקַטְּלִי	titqatli	אַתְּ
Hij	מִתְקַטֵּל	mitqattel	הִתְקַטֵּל	hitqattel	יִתְקַטֵּל	yitqattel	הוּא
Zij	מִתְקַטֶּלֶת	mitqattèlèt	הִתְקַטְּלָה	hitqatláh	תִּתְקַטֵּל	titqattel	הִיא
Wij (m)	מִתְקַטְּלִים	mitqatlim	הִתְקַטַּלְנוּ	hitqattalnoe	נִתְקַטֵּל	nitqattel	אֲנַחְנוּ
Wij (v)	מִתְקַטְּלוֹת	mitqatlot	הִתְקַטַּלְנוּ	hitqattalnoe	נִתְקַטֵּל	nitqattel	אֲנַחְנוּ
Jullie (m)	מִתְקַטְּלִים	mitqatlim	הִתְקַטַּלְתֶּם	hitqattaltèm	תִּתְקַטְּלוּ	titqatloe	אַתֶּם
Jullie (v)	מִתְקַטְּלוֹת	mitqatlot	הִתְקַטַּלְתֶּן	hitqattaltèn	תִּתְקַטְּלוּ *	titqatloe	אַתֶּן
Zij (m)	מִתְקַטְּלִים	mitqatlim	הִתְקַטְּלוּ	hitqatloe	יִתְקַטְּלוּ	yitkatloe	הֵם
Zij (v)	מִתְקַטְּלוֹת	mitqatlot	הִתְקַטְּלוּ	hitqatloe	יִתְקַטְּלוּ *	yitkatloe	הֵן

Gebiedende wijs: m: הִתְקַטֵּל hitqattel; v: הִתְקַטְּלִי hitqatli, mv: הִתְקַטְּלוּ * hitqatloe
Infinitief: לְהִתְקַטֵּל l^{e}hitqattel
** De mannelijke vorm wordt gebruikt in plaats van de verouderde vrouwelijke vorm.*

Hebben we nu alle zeven binyanim behandeld? In hoofdlijnen wel. Maar voor de liefhebbers bestaan er nog vele tabellen met varianten voor allerlei afwijkende werkwoorden, en nog enkele zeldzame binyanim: po'el, hitpo'el, pil'el, enzovoorts. Die bespaar ik mezelf en u. Het is tenslotte een *introductie*cursus.

Bronnen: *zie bij de vermelde lessen.*
Zie ook: *Videolessen van dr. Piet van Midden, https://webapp.fkt.uvt.nl/bho/plugin_wiki/page/hebreeuws, les 17 Het sterke werkwoord 01, 18 Het sterke werkwoord 02, 19 Het sterke werkwoord 03, 20 Het sterke werkwoord 04*